

2024/1204

23.4.2024

DECYZJA RADY (WPZiB) 2024/1204

z dnia 22 kwietnia 2024 r.

dotycząca zmiany decyzji (WPZiB) 2017/1775 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mali

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 września 2017 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2374 (2017), w której ustanowiono ramy nakładania zakazu podróży i zamrożenia aktywów wobec osób fizycznych i podmiotów odpowiedzialnych lub współodpowiedzialnych za zagrożenie pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Mali, lub zaangażowanych – bezpośrednio lub pośrednio – w takie działania.
- (2) W dniu 28 września 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/1775 ⁽¹⁾ transponującą do prawa Unii środki ustanowione rezolucją RB ONZ nr 2374 (2017).
- (3) W dniu 13 grudnia 2021 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2021/2208 ⁽²⁾, która zmieniła decyzję (WPZiB) 2017/1775 oraz ustanowiła nowe ramy umożliwiające stosowanie środków ograniczających wobec osób fizycznych i podmiotów odpowiedzialnych za zagrożenie pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Mali lub za utrudnianie lub podważanie pomyślnego zakończenia przemian politycznych w Mali.
- (4) W dniu 31 sierpnia 2023 r. system sankcji Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) wygasł, gdy Rada Bezpieczeństwa nie osiągnęła porozumienia w sprawie jego przedłużenia.
- (5) W dniu 4 stycznia 2024 r., w związku z zakończeniem systemu sankcji ONZ wobec Mali, Rada przyjęła decyzję wykonawczą (WPZiB) 2024/215 ⁽³⁾, na podstawie której usunięto wszystkie wpisy z załącznika I do decyzji (WPZiB) 2017/1775.
- (6) W związku z tym należy również usunąć niektóre przepisy dotyczące rezolucji RB ONZ nr 2374 (2017) z części normatywnej decyzji (WPZiB) 2017/1775.
- (7) Aby zwiększyć konsekwencję i spójność unijnych środków ograniczających, należy również zmienić obowiązujące wyłączenie ze względów humanitarnych oraz mechanizm odstępstw, a także wprowadzić klauzulę przeglądową dotyczącą tych wyjątków ze względów humanitarnych.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2017/1775.
- (9) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2017/1775 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub przejazdu przez ich terytoria osób fizycznych:

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1775 z dnia 28 września 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mali (Dz.U. L 251 z 29.9.2017, s. 23).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/2208 z dnia 13 grudnia 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/1775 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mali (Dz.U. L 446 z 14.12.2021, s. 44).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2024/215 z dnia 4 stycznia 2024 r. wykonująca decyzję (WPZiB) 2017/1775 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mali (Dz.U. L, 2024/215, 5.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/215/oj>).

- a) bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialnych lub współodpowiedzialnych za działania lub politykę zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Mali, lub biorących udział, bezpośrednio lub pośrednio, w takich działaniach lub w realizacji takiej polityki, do których to działań i do której to polityki należy:
- (i) udział w planowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów lub w kierowaniu zamachami na:
    - personel ONZ i personel pomocniczy w Mali,
    - międzynarodowe siły bezpieczeństwa w Mali;
  - (ii) utrudnianie dostarczania pomocy humanitarnej do Mali lub dostępu do niej lub jej dystrybucji w Mali;
  - (iii) planowanie lub popełnianie czynów lub kierowanie czynami w Mali, które to czyny naruszają prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowią pogwałcenie lub naruszenie praw człowieka, w tym obejmują atakowanie ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci, poprzez popełnianie aktów przemocy (obejmujących między innymi zabójstwa, okaleczenia, tortury, zgwałcenia lub innego rodzaju przemoc seksualną), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których szuka schronienia ludność cywilna;
  - (iv) wykorzystywanie lub rekrutacja dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w związku z konfliktem zbrojnym w Mali, co stanowi naruszenie mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;
  - (v) świadoma pomoc w odbyciu przez wskazaną osobę podróży z naruszeniem ograniczeń podróżowania;
- b) utrudniających lub podważających pomyślne zakończenie przemian politycznych w Mali, w tym poprzez utrudnianie lub zakłócanie przeprowadzenia wyborów lub przekazania władzy organom wyłonionym w drodze wyborów; lub
- c) powiązanych z osobami fizycznymi, o których mowa w lit. a) lub b).

Wskazane osoby, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy jego własnym obywatelom wjazdu na jego terytorium.

3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniem na podstawie prawa międzynarodowego, a mianowicie:

- a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;
- b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;
- c) na podstawie umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
- d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 stosuje się również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada musi być należycie informowana o wszystkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1, w przypadku gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych lub posiedzeniach wspieranych lub organizowanych przez Unię, lub w posiedzeniach organizowanych przez państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający polityczne cele środków ograniczających.

7. Państwa członkowskie mogą również udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1, w przypadku gdy wjazd lub przejazd jest niezbędny do przeprowadzenia postępowania sądowego.

8. Państwo członkowskie zamierzające udzielić zwolnienia, o którym mowa w ust. 6 lub 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za udzielone, chyba że jedno lub większa liczba państw członkowskich wnieśli pisemny sprzeciw w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeżeli jedno lub większa liczba państw członkowskich wnieśli sprzeciw, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, podjąć decyzję o udzieleniu zaproponowanego zwolnienia.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na podstawie ust. 3, 4, 6 lub 7 na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku, zezwolenie jest ściśle ograniczone do celu, w którym zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.”;

2) uchyla się art. 1a;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące własnością lub pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów:

a) bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialnych lub współodpowiedzialnych za działania lub politykę zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Mali, lub biorących udział, bezpośrednio lub pośrednio, w takich działaniach lub w realizacji takiej polityki, do których to działań i do której to polityki należy:

(i) udział w planowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów lub w kierowaniu zamachami na:

- personel ONZ i personel pomocniczy w Mali,
- międzynarodowe siły bezpieczeństwa w Mali;

(ii) utrudnianie dostarczania pomocy humanitarnej do Mali lub dostępu do niej lub jej dystrybucji w Mali;

(iii) planowanie lub popełnianie czynów lub kierowanie czynami w Mali, które to czyny naruszają prawo międzynarodowe praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowią pogwałcenie lub naruszenie praw człowieka, w tym obejmują atakowanie ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci, poprzez popełnianie aktów przemocy (obejmujących między innymi zabójstwa, okaleczenia, tortury, zgwałcenia lub innego rodzaju przemoc seksualną), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których szuka schronienia ludność cywilna;

(iv) wykorzystywanie lub rekrutacja dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w związku z konfliktem zbrojnym w Mali, co stanowi naruszenie mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

(v) świadoma pomoc w odbyciu przez wskazaną osobę podróży z naruszeniem ograniczeń podróżowania;

b) utrudniających lub podważających pomyślne zakończenie przemian politycznych w Mali, w tym poprzez utrudnianie lub zakłócanie przeprowadzenia wyborów lub przekazania władzy organom wyłonionym w drodze wyborów; lub

c) powiązanych z osobami fizycznymi lub prawnymi, podmiotami lub organami, o których mowa w lit. a) lub b).

Wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz jakichkolwiek środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym niezbędne do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów i zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawnymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na podstawie prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 1, umieszczono w załączniku, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub po tym dniu;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie przynosi korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w załączniku; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w załączniku dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia zawartych przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie w tym załączniku lub z tytułu zobowiązania powstałego przed tym dniem, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatności tej nie otrzymuje – bezpośrednio lub pośrednio – osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie stosuje się do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatności należnych na podstawie orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności pozostają objęte środkami przewidzianymi w ust. 1.

7. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych niezbędnych do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej ani do wspierania innych działań wspierających podstawowe potrzeby ludzkie, w przypadku gdy taka pomoc jest udzielana i takie inne działania są prowadzone przez:

- a) Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ), w tym jej programy, fundusze oraz inne podmioty i organy, a także jej wyspecjalizowane agencje i organizacje powiązane;
- b) organizacje międzynarodowe;

- c) organizacje humanitarne posiadające status obserwatora w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ oraz członków tych organizacji humanitarnych;
- d) dwustronnie lub wielostronnie finansowane organizacje pozarządowe uczestniczące w organizowanych przez ONZ programach pomocy humanitarnej, programach pomocy na rzecz uchodźców, innych apelach ONZ lub klastrach pomocy humanitarnej koordynowanych przez Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej;
- e) organizacje i agencje, którym Unia wydała certyfikat partnerstwa humanitarnego lub które zostały certyfikowane lub uznane przez państwo członkowskie zgodnie z procedurami krajowymi;
- f) wyspecjalizowane agencje państw członkowskich; lub
- g) pracowników, beneficjentów, jednostki zależne lub partnerów wykonawczych podmiotów, o których mowa w lit. a)–f), w czasie i w zakresie, w jakim działają w takim charakterze.

8. Bez uszczerbku dla ust. 7 oraz na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do zapewnienia terminowego dostarczania pomocy humanitarnej lub do wspierania innych działań wspierających podstawowe potrzeby ludzkie.

9. W przypadku gdy w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia na podstawie ust. 8 brak jest ze strony odpowiedniego właściwego organu decyzji odmownej, wniosku o udzielenie informacji lub zawiadomienia o dodatkowym terminie, zezwolenie uważa się za udzielone.

10. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie ust. 8 i 9 w terminie czterech tygodni od udzielenia takiego zezwolenia.”;

4) uchyla się art. 2a;

5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej »Wysokim Przedstawicielem«), ustanawia i zmienia wykaz w załączniku.”;

6) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. O swojej decyzji, o której mowa w art. 3, w tym o powodach umieszczenia w wykazie, Rada informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub organ bezpośrednio – gdy adres jest znany – lub w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, temu podmiotowi lub organowi zgłoszenie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji oraz informuje o tym daną osobę lub dany podmiot.”;

7) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. W załączniku określa się powody umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których tam mowa.

2. W załączniku zamieszcza się także informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o ile informacje te są dostępne. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy; datę i miejsce urodzenia; obywatelstwo; numer paszportu i numer dowodu tożsamości; płeć; adres, jeżeli jest znany; oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwę; miejsce i datę wpisu do rejestru; numer w rejestrze; oraz miejsce prowadzenia działalności.”;

8) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarzają dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;

b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać, w stosownych przypadkach, odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie oraz wyroków skazujących lub środków zabezpieczających dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Na potrzeby niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel zostają wyznaczeni jako »administrator« w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*) w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa wynikające z tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).;

9) art. 5b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Zaspokojeniu nie podlegają roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych, w jakiegokolwiek formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

a) wskazane osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku;

b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).”;

10) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Środki, o których mowa w art. 1 ust. 1 oraz w art. 2 ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 14 grudnia 2024 r. i podlegają one stałemu przeglądowi. W stosownych przypadkach ich stosowanie przedłuża się lub są one zmieniane, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

2. Wyjątki, o których mowa w art. 2 ust. 7 i 8, w odniesieniu do art. 2 ust. 1 i 2, poddawane są przeglądowi w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz na 12 miesięcy, lub na pilny wniosek złożony przez którekolwiek z państw członkowskich, Wysokiego Przedstawiciela lub Komisję w związku z zasadniczą zmianą okoliczności.”;

11) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*”;

12) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się załącznik I;

b) tytuł załącznika II zmienia się na „Załącznik”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

J. BORRELL FONTELLES